

Núñez, destructor de Barcelona

«Núñez va estendre els seus tentacles per la Barcelona dels seixanta i els setanta. La de la casa Trinxet va ser el cas més sonat»

Bloc de Núñez i Navarro al xamfrà de Còrsega amb Balmes | Martí Juanola

?La ciutat que porta el nom del nostre club?, una de les frases més famoses de Josep Lluís Núñez. De les més hilarants i, sens dubte, de les més eloqüents sobre quins eren els pensaments del seu autor.

Dilluns va morir Núñez

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/165492/mor/josep/lluis/nunez/president/totxo>) i he escotat i llegit de tot. Des de panegírics hagiogràfics inacceptables a relats de clarobscur més que notables. Alguns periodistes han explicat de fora incisiva i punxeguda quina era la personalitat invasiva, megalòmana i controladora de qui va ser vint-i-dos anys president del Barça. Quina ràbia fa llegir i escoltar perfils acrítics i genuflexes, rendits a les suposades meravelles que Núñez va fer al Barça.

Per alguns nuñistes sembla que només va existir l'home que va transformar el club de futbol, el que fitxava estrelles i el que va obrir la masia. Tot molt important, sens dubte, però ja està? I el senyor condemnat a presó per estafa a Hisenda (<http://www.elpuntavui.cat/economia/article/18-economia/439064-condemnen-josep-lluis-nunez-i-el-seu-fill-a-sis-anys-de-presó-pel-cas-hisenda.html>) ? I el constructor que va arruïnar les cantonades de Barcelona?

I, sobretot, la persona que al capdavant de la seva empresa va carregar-se autèntiques joies arquitectòniques per a construir-hi blocs de pisos? A la cantonada de casa meua, a Còrsega

268, tocant a Balmes, hi havia la casa Trinxet (https://ca.wikipedia.org/wiki/Casa_Trinxet) , una joia del modernisme obra de Josep Puig i Cadafalch (https://ca.wikipedia.org/wiki/Josep_Puig_i_Cadafalch) .

L'any 1967, en plena febrada del Desarrollismo franquista (<http://blogs.sapiens.cat/socialsenxarxa/etiqueta/desarrollismo/>) , el jove grup immobiliari Núñez i Navarro (<http://www.nyn.es/ca/home>) la va comprar i, en connivència amb l'ajuntament de l'alcalde Porcioles, la va tirar a terra per a edificar-hi els blocs de pisos que hi ha avui.

La Casa Trinxet

Les pintures murals de Joaquim Mir (https://ca.wikipedia.org/wiki/Joaquim_Mir_i_Trinxet) que hi havia a l'interior van ser trossejades i repartides per aquí i per allà. El mobiliari també. Els vitralls, escultures, elements de decoració i adorns diversos, també. Col·leccionistes privats i antiquaris van adquirir algunes peces i les han cuidat amb el pas dels anys. S'han fet algunes exposicions. Tot sotmès, però, als famosos dissenys de la divina providència.

La memòria de la casa Trinxet està documentada i consta per la història. Però està clar que no hauria de ser així. Que la memòria hauria de ser memòria viva i no pas morta. La casa Trinxet hauria d'estar dempeus, hauria de ser una joia conservada com déu mana, habilitada com a museu, com a centre cultural, com a indret protegit i visitable. Que algú en conservi trossos i que la seva història estigui ben relacionada i documentada, no serveix per absolutament res.

Per tant, el que es va produir l'any 1967 va ser un acte de terrorisme urbanístic i cultural. Tal qual, així com sona. Sense mitges tintes. Després de la mort d'Avelino Trinxet (l'empresari que la va fer construir), l'ajuntament va ser-ne usufructuari des dels anys 30 (escola Montessori i centre de formació femenina de l'esperit nacional) i va retornar a la família Trinxet.

Bloc de Núñez i Navarro al xamfrà de Còrsega amb Balmes. Foto: Martí Juanola

Als anys 60, amb la inacció contemplativa de l'ajuntament de Porcioles, la constructora Núñez i Navarro la va comprar per trenta milions de pessetes. De res van servir les campanyes empreses des de diferents fronts (una d'elles des de *La Vanguardia*) per a salvar l'edifici, l'única opció possible des de qualsevol punt de vista mínimament sensible i d'acord al sentit comú. Enderroc i avall que fa baixada. Culpa compartida? Sens dubte però la repartició de la culpa no eximeix a cap de les parts executores.

Per què la família Trinxet es va vendre la casa? No està gaire ben documentat aquest extrem. Podria ser per necessitat econòmica, per pressió immobiliària, per deixadesa, per irresponsabilitat o perquè l'ajuntament determinés que no se li donava ús o ocupació suficients i decidís que el millor era que una constructora li tragués més partit. Són diverses les opcions.

El que està clara és l'actitud del comprador, la nul·la consciència urbanística i cultural, l'avidesa constructora i alhora destructiva, la febre especulativa i la inexistent formació humanista que presidien les seves accions. Accions molt a to amb la personalitat de les autoritats d'aleshores, autoritats franquistes per més senyes.

O sigui, grises, refractàries al coneixement, partidàries del creixement econòmic a qualsevol preu per a quedar a ulls d'Europa i del món com a progressivament obertes de mires, amb postisses ambicions de modernització.

Un bloc de Núñez i Navarro. Foto: Martí Juanola

Núñez va estendre els seus tentacles per la Barcelona dels seixanta i els setanta. La de la casa Trinxet va ser el cas més sonat. Però n'hi va haver més. Més edificis i més constructors. La casa Golferichs de la Gran Via es va salvar de miracle. La Barcelona d'avui ve d'aquesta Barcelona. La ciutat obsessionada pel turisme i les franquícies, la ciutat quasi desproveïda de consciència patrimonial, la ciutat a qui no li interessa el passat ni la memòria, la ciutat sotmesa a la dictadura del mercat.

Venint d'aquí, de la demolició de la casa Trinxet, té tot el sentit del món que avui sigui tan complicat protegir un comerç emblemàtic i evitar es tanqui un cine, dos cines, cinquanta cines i ningú faci res per evitar-ho, per donar-li altres usos, per salvar patrimoni cultural i urbanístic de les urpes ensangonades de l'economia.

Així doncs, quin interès té el que fes Josep Lluís Núñez amb el Barça si abans s'havia dedicat a enderrocar tresors modernistes? O és que una cosa va per l'altra? O és que contribuir decisivament a fer gran el Barça l'eximeix d'alguna cosa?

Jo tinc clara la resposta. No. De fet, el sol fet que algú pugui arribar a plantejar-se quina hauria de ser la resposta ja ho trobo completament ofensiu. ?La ciutat que porta el nom del nostre club?. Sí, en efecte, la ciutat vas trinxar.

